

Culturele omnivoor?

Anita Twaalfhoven Welke ‘hoge’ en ‘lage’ cultuuruitingen en kunstvormen hebben uw belangstelling? Die vraag legden we onder andere voor aan *Ruut Weissman*, artistiek leider van de Toneelschool & Kleinkunstacademie van de Hogeschool voor de Kunsten Amsterdam.

Ruut Weissman kan poëzie van Heinrich Heine lezen en tegelijkertijd naar voetbal kijken of met een half oog *RTL Boulevard* volgen. ‘Ik switch tussen Bach en de Beatles, ga naar opera, toneel, cabaret én musicals. Ik doe eigenlijk alles. Alleen voor soaps heb ik geen geduld, al kijk ik soms naar een student die daarin meespeelt.’

Hij herkent zich ‘zeer’ in het beeld van de culturele omnivoor, maar dat wil niet zeggen dat elke vorm van kunst en cultuur hem evenzeer aanspreekt. ‘Ik zap dan wel langs allerlei televisieprogramma’s, maar in feite hebben alleen het nieuws of *Nova* mijn aandacht. Een serie als *Six feet under*, over een Amerikaanse begrafenisondernemer, vind ik meesterlijk. Het is een beetje *weird*, met trekken van *The singing detective*, droombeelden en mensen die plotseling uitbarsten in een lied.’

Welke boeken leest hij graag? ‘Ik houd van schrijvers als Reve, Grünberg en Paolo Coelho. Van Houellebecq heb ik *Elementaire deeltjes* gelezen en ik ben nu bezig in *Platform*. Ik vind hem geen goede schrijver, maar zijn denkbeelden zijn intrigerend.’ Hij vervolgt: ‘Ik ben absoluut geen gretige lezer van lectuur. Ik ben lid van een boekenclub, maar vergeet zoals velen op tijd een boek te bestellen. Dan krijg je zo’n exemplaar uit de Angelsaksische lectuur toegestuurd, dat ongelezen in een uithoek van de boekenkast verdwijnt.’

Zijn muzieksmaak varieert van Bach, Mozart en Schubert tot de Beatles, Jacques Brel en Miles Davis. 'Ik ging naar muziek luisteren toen de Beatles al van het toneel verdwenen waren, maar ik ben een enorme fan, haast "tot in het krankzinnige". Het is geniale muziek en het geeft mij eenzelfde sensatie als het luisteren naar Mozart of Bach. Door de muziek die studenten en ex-studenten spelen, blijf ik op de hoogte van nieuwe hits. Maar als het goed is gecomponeerd en geschreven, doet het mij vaak toch weer aan "gouwe ouwen" als de Beatles of Randy Newman denken.'

Wat vindt men in zijn kringen *not done*? 'Sommige toneelvrienden vinden musicals en cabaret "te gemakkelijk" en te "pleaserig". Hans Teeuwen of een nieuweling als Droog Brood zijn wel in orde, maar musicals of Lenette van Dongen liggen al moeilijker. Andersom heeft men in de wereld van het "lichtere genre" soms een beeld van toneel als "ouderwets", "onbegrijpelijk" of "afstandelijk". Dat trekt geen publiek, zo denkt men.'

Zelf maakt hij onderscheid tussen 'serieuze kunst' en 'amuserende kunst'. In het eerste geval denkt hij aan namen als Theo Loevendie, Louis Andriessen of Ivo van Hove. 'Die associaties hebben te maken met de duurzaamheid van het werk, een universele betekenis. Bij amuserende kunst denk ik aan musicals van Van den Ende, maar ook aan Freek de Jonge, Hans Teeuwen of Orkater. Amuserende kunst kan ook heel gelaagd zijn en maatschappelijk betrokken.'

'Zowel in de hoge als in de lage kunst zijn er niveauverschillen die met kwaliteit en authenticiteit te maken hebben', benadrukt hij. 'Zo vind ik André Hazes in zijn genre heel erg goed, hij is "fout" maar wel écht. Het valse sentiment van Gerard Joling of Gordon vind ik daarentegen onverdraaglijk.'